

Manolyam

– kul mehmet · 04 Eylül 2021

Manolyam

Ah kokulu çiçeğim manolyam
Açılsın ak göğsünde
Hep beyaz açılsın
Kırmızı açılmasın kan kırmızısı
Ürkütür kan beni göremem öyle seni
Mahcubiyetimde açarım kırmızı dersem
Aç kırmızı kırmızı aç
Ben bataкта sana bakan
Ben baktıkça sen ol hep açan
Yoksa batarım
Sana baktıkça uzanır bana elin
Uzatma elini
Benimle batarsın
Ah manolyam
Çiçeğim
Ürker yüreğin beni mahzun görünce
Gözlerindeki endişeyi görünce
İri iri yağar şimdi yağmur
Çıkarım bataklığında bir sel ile
Sel seni alır götürür mü
Yağmasın yağmur
Sen kal
Ben kalayım bataklığında
Sen aç gülleri ak koynunda
Uzaklardayız
Ah bir yaklaşabilsek birbirimize
Ben karaya çıkarken sen batağa batma
Kalalım yerimizde
Bu bakışınla kokun
Bana yeter
Hep seni sevmeliyim
Gölgen düşünce üstüme
Bir serinlik huzur doğar içime

Sana bunu anlatamam
Bak gözlerime anlarsın
Çıkarır beni aydınlığa
Bir odada olsaydım
Kapı çalsaydı
Gelen sen olsaydın
Belki bana naz yapacaksın
Yorgunum diyeceksin
Saracağım seni kollarıma
Kollarım ne kadar mesut ki seni saracak
Zaman seni bana
Beni sana gönderdi
Karşı karşıyayız işte
Ben bataklıkta
Sen karşımda açan bir çiçek
Bir manolya çiçeğim
İssizliğime bir ses oldun açtın
Açtır ak sinende solmasın koklayayım
Bir kelebek olsam uçsam konsam kanatlarına
O masum bakışlarıyla beni karşılasan
Sen ve ben manolyam
Çiçeğim
Mehmet Aluç